

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Samira Nawa (RV) og Dina Raabjerg (KF)
Samira.Nawa@ft.dk, Dina.Raabjerg@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2025 - 2069
[indsæt dato]

Beskæftigelsesudvalget har i brev af den 14. maj 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 24 (L 208), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Samira Nawa (RV) og Dina Raabjerg (KF).

Spørgsmål nr. 24:

”Vil ministeren fremlægge de fulde juridiske vurderinger af risikoen for forskelsbehandling ved afgrænsningen af opholds- og beskæftigelseskrav i forbindelse med forberedelsen af lovforslag nr. L 152 (skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp, folketingsåret 2023-24) og ved forberedelsen af lovforslag nr. L 12 (arbejdspligt for borgere, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet, folketingsåret 2024-25) og alle efterfølgende eventuelle ændringer af disse vurderinger? Ministeren bedes endvidere oversende alle regeringens vurderinger af, hvorvidt det er juridisk muligt at undtage specifikke grupper fra opholds- og beskæftigelseskravet.”

Svar:

Det fremgår af vejledning nr. 9964 af 23. november 2023 om lov kvalitet, pkt. 4.2.6.2, at lovforslag undertiden giver anledning til mere omfattende overvejelser om forholdet til grundloven, Danmarks internationale forpligtelser eller databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, og at der i sådanne tilfælde i hovedtræk bør redegøres for disse overvejelser i lovforslaget. Det er ikke Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de nævnte forslag medfører sådanne overvejelser.

Det kan i den forbindelse oplyses, at det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 14, at nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder sikres uden forskel på grund af bl.a. national oprindelse. Adgangen til at modtage sociale ydelser ligger inden for anvendelsesområdet af artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK, jf. bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 12. april 2006 i sagen *Stec m.fl. mod Storbritannien*, hvorfor EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 1 i første tillægsprotokol til konventionen finder anvendelse på forskelsbehandling med hensyn til sociale ydelser.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at en forskelsbehandling af personer i sammenlignelige situationer er diskriminatorisk – og dermed i strid med artikel 14 – hvis den ikke er objektivt og sagligt begrundet. Heri ligger omvendt, at forskelsbehandling er lovlig, hvis den varetager et anerkendelsesværdigt formål, og

der er proportionalitet mellem det anvendte middel og det formål, der søges realiseret.

Ved vurderingen af, at ordningen med arbejdspligten ikke rejser spørgsmål i forhold til EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 1 i første tillægsprotokol til konventionen kan der navnlig lægges vægt på, at målgruppen er afgrænset ud fra objektive kriterier for så vidt angår såvel opholdskravet som beskæftigelseskravet.

Denne vurdering ændres ikke som følge af de undtagelser til ordningen, som er foreslået ved lovforslaget og det kommende ændringsforslag.

Det bemærkes, at regeringen – i lighed med tidligere regeringer – af principielle grunde som udgangspunkt ikke redegør for regeringsinterne overvejelser over for Folketinget.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 27 til lovforslaget nr. L 208 (samling 2024-25).

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister